

РЕШЕНИЕ

№ 7491

гр. София, 07.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав,
в публично заседание на 07.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **2830** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 от Административнопроцесуалния кодекс вр. чл. 124, ал. 1 от Закона за държавния служител. Образувано е по жалба на З. И. П., ЕГН [ЕГН], от [населено място], чрез адв. Г. И., срещу заповед № ЧР-МИР-017/01.03.2022 г., издадена от министъра на иновациите и растежа, с която на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от Закона за държавния служител /ЗДСл/ е прекратено служебното правоотношение с жалбоподателката. В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед поради противоречието ѝ с материалния закон, допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и несъответствие с целта на закона. Сочи се, че след преминаване на Главна дирекция "Европейски фондове за конкурентноспособност" от Министерство на икономиката към Министерство на иновациите и растежа щатните бройки са се увеличили от 212 на 278. Непроменен е останал броят на длъжностите „страши експерт“ в регионален сектор С., в който е заеманата от жалбоподателката длъжност, нито е отпаднала функцията на длъжността, поради което се твърди, че съкращаването е „фиктивно“ и разпоредено в противоречие със закона. Твърди се, че в заповедта липсват мотиви и не е спазено изискването на чл. 14, ал. 1 от Наредбата за прилагане на класификатор на длъжностите в администрацията, доколкото липсва доклад и мотивирано предложение за съкращаване на процесната длъжност. Сочи се, че длъжността не е реално съкратена, не са намалени бройките в длъжностното разписание в сила от 01.03.2022 г., нито е отпаднала като система от функции и задължения, поради което

заповедта противоречи и на целта на закона. Изложени са доводи, че прекратяването на служебното правоотношение с жалбоподателката е в резултат на подавани от нея сигнали за нередности, което е квалифицирано като злоупотреба с власт на административния орган, както и като нарушение на чл. 19, „а“ от Директива /ЕС/ 2019/1937.

В хода на устните състезания по делото жалбоподателката, представлявана от адв. И., моли съда да отмени оспорената заповед и да присъди в полза на страната сторените разности. Поддържа аргументите, изложени в жалбата и допълва, че е допуснато нарушение на § 14, ал. 3 от Постановление на Министерски съвет № 20 от 25.02.2022 г., с което са приети устройствените правилници на Министерство на икономиката и Министерство на иновациите и растежа. Подробни аргументи за незаконосъобразност на заповедта са изложени в представени по делото писмени бележки.

Ответникът – министър на иновациите и растежа, чрез юрисконсулт Я., моли съда да отхвърли жалбата, като счита, че е налице реално съкращаване на длъжността, заемана от жалбоподателката, което обуславя законосъобразност на заповедта. Подробни аргументи в тази насока излага в представени по делото писмени бележки. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на платеното от другата страна адвокатско възнаграждение.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото писмени доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

Установява се, че към датата на издаване на оспорената заповед, З. И. П. е заемала длъжността „старши експерт“ в регионален сектор С., отдел Изпълнение на проекти в Главна дирекция "Европейски фондове за конкурентноспособност" на Министерство на икономиката, на която е преназначена със заповед № ЧР-И-597/20.07.2021 г. на министъра на икономиката.

Със заповед № ЧР-МИР-001/01.03.2022 г. министърът на иновациите и растежа е утвърдил длъжностно разписание на Министерство на иновациите и растежа в сила от 01.03.2022 г. Видно от приложеното към заповедта длъжностно разписание, общата численост на персонала на министерството е 399 броя, от които специализирана администрация – 326 броя.

С оспорената в настоящото производство заповед № ЧР-МИР-017/01.03.2022 г., издадена от министъра на иновациите и растежа, е прекратено служебното правоотношение със З. И. П. - старши експерт в регионален сектор С., отдел Изпълнение на проекти в Главна дирекция "Европейски фондове за конкурентноспособност" на Министерство на икономиката, с ранг II младши, на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от Закона за държавния служител и § 14, ал. 3 от ПЗР на Постановление на Министерски съвет № 20 от 25.02.2022 г. във вр. с утвърдено със заповед № ЧР-МИР-001/01.03.2022 г. длъжностно разписание, в сила от 01.03.2022 г. Заповедта е връчена на служителя на 01.03.2022 г.

От приетите по делото длъжностно и поименно длъжностно разписания на Министерството на иновациите и растежа, в сила от 01.03.2022 г., се установява числеността на персонала и заетите щатни бройки за съответните длъжности в министерството, както и извършените промени в числеността на персонала и в структурата на Главна дирекция «Европейски фондове за конкурентоспособност», спрямо разпореденото с длъжностното разписание на Министерство на икономиката, в сила от 01.11.2021 г.

По делото е изслушана и приета съдебно-икономическа експертиза, изготвена от вещото лице К. Г., която съдът кредитира като обективно и компетентно изготвена, съдържаща отговор на поставените задачи. Съгласно заключението на експерта, към 01.03.2022 г. свободните щатни бройки в Министерството на иновациите и растежа са 168 от предвидената с устройствения правилник обща численост на персонала от 399 броя. След съпоставка на длъжностната характеристика за длъжността старши експерт, регионален център С., отдел „Изпълнение на проекти“, Главна дирекция «Европейски фондове за конкурентоспособност» в МИ, заемана от жалбоподателката с длъжностните характеристики за длъжностите старши експерт, главен експерт и младши експерт в регионален център С., отдел „Изпълнение на проекти“, Главна дирекция «Европейски фондове за конкурентоспособност» в МИР, вещото лице е констатирало следното: - функциите и задълженията, залегнали в длъжностната характеристика на жалбоподателката се установяват изцяло в длъжностната характеристика на „старши експерт“ регионален център С., отдел „Изпълнение на проекти“, Главна дирекция «Европейски фондове за конкурентоспособност» в МИР; - функциите и задълженията, залегнали в длъжностната характеристика на жалбоподателката се констатират в значителна степен в длъжностните характеристики на „главен експерт“ и „младши експерт“ регионален център С., отдел „Изпълнение на проекти“, Главна дирекция «Европейски фондове за конкурентоспособност» в МИР. Различията, които са констатират са свързани в голяма степен с обстоятелството, че длъжностите се намират на различни длъжностни нива.

Съгласно експертизата, към 01.03.2022 г. вакантните длъжности за заемане по служебно правоотношение в Министерството на иновациите и растежа са 86 щатни бройки, а в Главна дирекция „Европейски фондове за конкурентоспособност“ -10 щатни бройки.

Установява се, че между З. И. П., в качеството ѝ на служител и министъра на иновациите и растежа, в качеството му на работодател, е сключен трудов договор № ЧР-МИР-288/04.03.2022 г., за длъжността „старши сътрудник по управление на европейски проекти и програми“ в сектор Техническо изпълнение, отдел Изпълнение на проекти, Главна дирекция "Европейски фондове за конкурентоспособност".

При така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в рамките на законоустановения срок и от надлежна страна.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспорената заповед е издадена от министъра на иновациите и растежа, който спрямо жалбоподателката не се явява орган по назначаването, но с оглед разпоредбата на § 14, ал. 3 от ПЗР на Постановление на Министерски съвет № 20 от 25.02.2022 г., регламентираща, че служебните правоотношения на служителите от Главна дирекция "Европейски фондове за конкурентоспособност" на преобразуваното Министерство на икономиката при постигане на определената численост на персонала в Министерството на иновациите и растежа се уреждат от министъра на иновациите и растежа при условията и по реда на [чл. 106, ал. 1, т. 2 от Закона за държавния служител](#), съответно по реда на [чл. 328, ал. 1, т. 2 от Кодекса на труда](#), същият се явява компетентен орган по смисъла на чл. 108, ал. 1 от ЗДСл.

При издаване на обжалвания административен акт не са допуснати съществени

нарушения на административнопроизводствените правила, които да обосновават отмяната му. Същият съдържа изискуемите съгласно чл. 108, ал. 1 от ЗДСл реквизити - посочено е правното основание за прекратяване – чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл и § 14, ал. 3 от ПЗР на Постановление на Министерски съвет № 20 от 25.02.2022 г., придобитият ранг на държавна служба – II младши, като е отразен размерът и основанията на дължимите обезщетения. Специалният закон не изисква излагане на мотиви в заповедта, поради което възраженията в жалбата в тази насока са неоснователни.

Оспорената заповед е издадена в противоречие с материалния закон.

С т. 3 от Решение на НС от 13.12.2021 г. за приемане на структура на Министерския съвет на Република България е предвидено преобразуване на Министерството на икономиката, което се разделя на Министерство на икономиката и индустрията и Министерство на иновациите и растежа. Съгласно § 12, ал. 2 и ал. 3 от ПЗР на Постановление на Министерски съвет № 20 от 25.02.2022 г., правата и задълженията на Главна дирекция "Европейски фондове за конкурентоспособност" на преобразуваното Министерство на икономиката, в качеството ѝ на управляващ и договарящ орган на конкретно посочени оперативни програми и в качеството ѝ на конкретен бенефициент по приоритетна ос по съответствени оперативни програми, се поемат от Министерството на иновациите и растежа.

Съобразно § 14, ал. 1 от ПЗР на Постановление на Министерски съвет № 20 от 25.02.2022 г., служебните и трудовите правоотношения на служителите на Министерството на икономиката, чиито функции преминават към Министерството на икономиката и индустрията и Министерството на иновациите и растежа, се уреждат по реда на [чл. 87а от Закона за държавния служител](#) и [чл. 123 от Кодекса на труда](#). По делото се установи по категоричен начин, че жалбоподателката е заемала длъжността „старши експерт” в отдел Изпълнение на проекти в Главна дирекция "Европейски фондове за конкурентоспособност" на Министерство на икономиката, от което следва, че съобразно § 12, ал. 2 и ал. 3 от ПЗР на Постановление на Министерски съвет № 20 от 25.02.2022 г., функциите на длъжността са преминали към Министерството на иновациите и растежа. Поради това и на основание § 14, ал. 1 от ПЗР на Постановление на Министерски съвет № 20 от 25.02.2022 г. вр. чл. 87а ЗДСл, служебното правоотношение с държавния служител след преобразуването на Министерство на икономиката не следва да се прекратява. Изключение от тази забрана е предвидено в § 14, ал. 3 от ПЗР на Постановление на Министерски съвет № 20 от 25.02.2022 г. - извън случаите по ал. 1 служебните и трудовите правоотношения на служителите от дирекция "Насърчителни мерки и проекти" и Главна дирекция "Европейски фондове за конкурентоспособност" на преобразуваното Министерство на икономиката при постигане на определената численост на персонала в Министерството на иновациите и растежа се уреждат от министъра на иновациите и растежа при условията и по реда на [чл. 106, ал. 1, т. 2 от Закона за държавния служител](#). Следователно, за да е налице основание за прекратяване на служебното правоотношение на посочената категория служители по реда на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСЛ е изискуемо осъществяването на императивно предвидената предпоставка - постигане на определената численост на персонала в Министерството на иновациите и растежа. В разглеждания случай се установи по категоричен начин, че тази предпоставка не е налице. Съгласно приетите писмени доказателства и констатациите на приетата без оспорване експертиза, определената численост на персонала в

Министерството на иновациите и растежа е 399 щатни бройки, като към датата на издаване на оспорената заповед - 01.03.2022 г., вакантните длъжности за заемане по служебно правоотношение в Министерството на иновациите и растежа са 86 щатни бройки. Наличието на свободни щатни бройки в министерството обуславя незаконосъобразност на прекратяването на служебното правоотношение с жалбоподателката по смисъла на § 14, ал. 3 от ПЗР на Постановление № 20 от 25.02.2022 г. Посочената разпоредба е ясна и конкретна и не се нуждае от тълкуване. В тази връзка не се споделя становището на ответника, че не е налице нарушение на § 14, ал. 3, тъй като всички щатни бройки в Главна дирекция „Европейски фондове за конкурентоспособност“ за длъжността старши експерт били заети към датата на оспорената заповед. Разпоредбата не предвижда като предпоставка за прекратяване на правоотношението достигане на числеността в съответната дирекция, още по-малко числеността на бройките за определена длъжност, а достигане на определената численост на персонала в Министерството на иновациите и растежа. Така с § 14, ал. 1 от ПЗР на Постановление № 20 от 25.02.2022 г. Министерският съвет е съобразил волята на законодателя, заявена с чл. 87а ЗДСл, при преобразуване на администрация служебното правоотношение с държавния служител да не се прекратява, като изключение от това правило е допустимо при наличие на предвидената в ал. 3 предпоставка, която в разглеждания случай не е налице.

В допълнение на гореизложеното и във връзка с доводите на страните, следва да се обсъди реалното съкращаване на длъжността, заемана от З. П., по смисъла на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл. Според легалната дефиниция на понятието "длъжност в администрацията", съдържаща се в чл. 2, ал. 1 от това е нормативно определена позиция, която се заема по служебно или по трудово правоотношение, включително по правоотношение, възникнало на основание на Закона за Министерството на вътрешните работи, на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България, на Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража, на Закона за митниците или на Закона за дипломатическата служба, въз основа на определени изисквания и критерии, свързана е с конкретен вид дейност на лицето, което я заема, и се изразява в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика. От това следва, че основните белези на понятието "длъжност в администрацията" са два: 1. нормативно определена позиция, 2. изразяваща се в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика. С оглед на така определените белези, когато органът по назначаването твърди, че една длъжност е съкратена по смисъла на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл, трябва да бъде установено, че тази длъжност вече не фигурира и като наименование (нормативно определена позиция) в длъжностното разписание на съответната администрация, и като система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностната характеристика или тези функции и задължения да са толкова значително изменени, че новата им съвкупност и изисквания за тяхното осъществяване да налагат извод за качествено нова длъжност. Двете изисквания следва да бъдат установени кумулативно.

Прекратяването на служебното правоотношение с жалбоподателката е разпоредено във връзка с утвърденото от органа по назначаването – министъра на иновациите и растежа, ново длъжностно разписание в сила от 01.03.2022 г., съгласно което в регионален сектор С. към отдел Изпълнение на проекти в Главна дирекция "Европейски фондове за конкурентоспособност" числеността е намалена от 33 на 31

щ.бр., като за длъжността старши експерт щатният брой е намален с 3 бр., а за длъжността младши експерт е увеличен с 1 щ.бр. Следователно щатната бройка за длъжността, заемана от жалбоподателката е съкратена. Запазена е длъжността „старши експерт” в регионален сектор С., но е намален броят на служителите, които я заемат.

От представените длъжностни характеристики за длъжността старши експерт (заемана от оспорващата) и за длъжностите младши и главен експерт в регионален сектор С. към отдел Изпълнение на проекти в Главна дирекция "Европейски фондове за конкурентноспособност", се установява сходство както между целите на длъжностите и преките задължения, така и в изискванията за заемането им. Видно и от констатациите на приетата по делото експертиза, която подробно и детайлно е описала задълженията, целите и областите на дейност, както и изискванията за заемане на съответната длъжност, е че функциите и задълженията, залегнали в длъжностната характеристика за длъжността, заемана от П. се констатират в значителна степен в длъжностните характеристики на „главен експерт" и „младши експерт". Областите и целите на дейността, възложени на длъжността старши експерт са еднакви с тези, възложени на „главен експерт" и „младши експерт". Сходни са и изискванията за заемане на длъжностите, което сочи, че за изпълнение на задълженията, уредени с длъжностната характеристика на главен и на младши експерт не са необходими различни умения, квалификация и ценз от предвидените за старши експерт. Поради това обоснован се явява изводът, че в случая не е осъществена втората предпоставка, за да се приеме, че е налице реално съкращаване на заеманата от жалбоподателката длъжност, тъй като същата е продължила да съществува като система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика.

Основателно е и възражението, че оспорената заповед не съответства на целта на закона. Както бе посочено по-горе в решението, целта, която законодателят преследва, съобразно чл. 87а ЗДСл, е при преобразуване на администрация служебното правоотношение с държавния служител да не се прекратява. В тази насока е и императивната разпоредба на § 14, ал. 3 вр. ал. 1 от ПЗР на Постановление на Министерски съвет № 20 от 25.02.2022 г. Въпреки това и независимо от наличието на множество свободни щатни бройки по служебно правоотношение в Министерство на иновациите и растежа, както и в дирекцията, в която служителката е полагала труд, ответният административен орган е прекратил служебното ѝ правоотношение. Несъмнено в производството по реда на чл. 106, ал. 2 ЗДСл органът по назначаване действа при условията на оперативна самостоятелност, но следва да се съобразява с целта на закона и доколкото е възможно с правата и интересите на държавния служител, нещо което в случая не е изпълнено от ответника.

По гореизложените съображения настоящият съдебен състав приема, че оспорената заповед е издадена в нарушение на материалния закон и при несъответствие с целта на закона, поради което следва да бъде отменена.

Предвид изхода на спора, в полза на жалбоподателката следва да се присъдят направените по делото разноски в общ размер на 1 190 /хиляда сто

и деветдесет/ лева, от които 350 лв. – платено възнаграждение за вещо лице и 840 лв. – платено адвокатско възнаграждение, с вкл. ДДС. Платеното адвокатско възнаграждение не е прекомерно, тъй като е в минималния размер, определен с чл. 7, ал. 1, т. 1 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, а и е съобразено с фактичката и правна сложност на делото.

Воден от горното, Административен съд София- град, 3-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба, подадена от З. И. П., ЕГН [ЕГН], Заповед № ЧР-МИР-017/01.03.2022 г., издадена от министъра на иновациите и растежа.

ОСЪЖДА Министерство на иновациите и растежа да заплати на З. И. П., ЕГН [ЕГН], сума в размер на 1 190 /хиляда сто и деветдесет/ лева, представляваща разноси по делото.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

Съдия: